

EL

EL

EL

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 27.4.2010
COM(2010) 193 τελικό

2010/0115 (NLE)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις πολιτικές απασχόλησης των κρατών
μελών**

Μέρος II των ολοκληρωμένων κατευθυντήριων γραμμών για την Ευρώπη 2020

{SEC(2010) 488 τελικό}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στις 26 Μαρτίου 2010, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συμφώνησε με την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την εφαρμογή της στρατηγικής για την Ευρώπη 2020, μιας νέας στρατηγικής για την ανάπτυξη και την απασχόληση¹, η οποία, βασιζόμενη στο μεγαλύτερο συντονισμό των οικονομικών πολιτικών, θα εστιαστεί σε νευραλγικούς τομείς στους οποίους απαιτείται δράση ώστε να ενισχυθεί το δυναμικό διατηρήσιμης ανάπτυξης και ανταγωνιστικότητας της Ευρώπης. Για τον σκοπό αυτό, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συμφώνησε να καθοριστούν οι πρωταρχικοί στόχοι της ΕΕ, οι οποίοι αποτελούν τους κοινούς στόχους που θα καθοδηγούν τις ενέργειες των κρατών μελών και της Ένωσης. Με βάση αυτούς τους στόχους, τα κράτη μέλη [έχουν ορίσει] τους εθνικούς τους στόχους. Από πλευράς της, σε επίπεδο ΕΕ, η Επιτροπή θα μεριμνήσει για την εφαρμογή της στρατηγικής, και ιδίως των επτά «εμβληματικών πρωτοβουλιών» της, οι οποίες παρουσιάστηκαν στην ανακοίνωσή της για την Ευρώπη 2020.

Η συνθήκη για τη λειτουργία της ΕΕ προβλέπει ότι τα κράτη μέλη θεωρούν τις οικονομικές τους πολιτικές και την προώθηση της απασχόλησης ως θέματα κοινού ενδιαφέροντος και τις συντονίζουν στα πλαίσια του Συμβουλίου. Σε δύο χωριστά άρθρα, προβλέπει ότι το Συμβούλιο θεσπίζει γενικούς προσανατολισμούς των οικονομικών πολιτικών (άρθρο 121) και κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση (άρθρο 148), ενώ διευκρινίζεται ότι οι κατευθυντήριες γραμμές πρέπει να συνάδουν προς τους γενικούς προσανατολισμούς των οικονομικών πολιτικών. Λαμβάνοντας υπόψη αυτήν τη νομική βάση, οι κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση και οι γενικοί προσανατολισμοί των οικονομικών πολιτικών παρουσιάζονται ως δύο χωριστά — αλλά εγγενώς αλληλένδετα — νομικά μέσα:

- Μία σύσταση του Συμβουλίου για τους γενικούς προσανατολισμούς των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών και της Ένωσης-Μέρος Ι των ολοκληρωμένων κατευθυντήριων γραμμών για την Ευρώπη 2020·
- Μία απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις πολιτικές απασχόλησης των κρατών μελών - Μέρος ΙΙ των ολοκληρωμένων κατευθυντήριων γραμμών για την Ευρώπη 2020.

Αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές που εφαρμόζονται με τα προαναφερθέντα νομικά μέσα αποτελούν από κοινού τις ολοκληρωμένες κατευθυντήριες γραμμές για την εφαρμογή της στρατηγικής για την Ευρώπη 2020.

Οι «ολοκληρωμένες κατευθυντήριες γραμμές για την Ευρώπη 2020» αποτελούν το πλαίσιο της στρατηγικής για την Ευρώπη 2020 και των μεταρρυθμίσεων σε επίπεδο κρατών μελών. Για λόγους συνέπειας και σαφήνειας, οι κατευθυντήριες γραμμές είναι περιορισμένες σε αριθμό και αντανακλούν τα συμπεράσματα του Συμβουλίου. Οι κατευθυντήριες γραμμές είναι ολοκληρωμένες για να εξασφαλιστεί ότι οι πολιτικές τόσο σε επίπεδο εθνικό όσο και ΕΕ συμβάλλουν πλήρως στην επίτευξη των στόχων της στρατηγικής για την Ευρώπη 2020. Η τήρησή τους με συγχρονισμένο τρόπο θα βοηθήσει τα κράτη μέλη να αξιοποιήσουν τα θετικά δευτερογενή αποτελέσματα των συντονισμένων διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, ιδίως εντός της ζώνης του ευρώ.

¹ COM(2010) της 3.3.2010.

Σε αυτήν τη βάση, τα κράτη μέλη θα εκπονήσουν εθνικά προγράμματα μεταρρυθμίσεων στα οποία θα προσδιορίζουν αναλυτικά τις ενέργειες που θα αναλάβουν βάσει της νέας στρατηγικής, με ιδιαίτερη έμφαση στις προσπάθειες για την επίτευξη των εθνικών στόχων. Με βάση τους ελέγχους της Επιτροπής και τις εργασίες που πραγματοποιούνται στο Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα αξιολογεί κάθε έτος τη συνολική πρόοδο που συντελείται τόσο σε επίπεδο ΕΕ όσο και σε εθνικό επίπεδο για την εφαρμογή της στρατηγικής. Οι μακροοικονομικές και διαρθρωτικές εξελίξεις και η πρόοδος σε επίπεδο ανταγωνιστικότητας και συνολικής χρηματοπιστωτικής σταθερότητας θα εξετάζονται ταυτόχρονα.

Οι «ολοκληρωμένες κατευθυντήριες γραμμές για την Ευρώπη 2020» είναι οι εξής:

Κατευθυντήρια γραμμή 1: Εξασφάλιση της ποιότητας και της διατηρησιμότητας των δημόσιων οικονομικών

Κατευθυντήρια γραμμή 2: Αντιμετώπιση των μακροοικονομικών ανισορροπιών

Κατευθυντήρια γραμμή 3: Μείωση των ανισορροπιών στη ζώνη του ευρώ

Κατευθυντήρια γραμμή 4: Βελτιστοποίηση της στήριξης για Ε&Α και καινοτομία, ενίσχυση του τριγώνου της γνώσης και ενεργοποίηση του δυναμικού της ψηφιακής οικονομίας

Κατευθυντήρια γραμμή 5: Βελτίωση της αποτελεσματικότητας στη χρήση των πόρων και μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου

Κατευθυντήρια γραμμή 6: Βελτίωση του περιβάλλοντος για τις επιχειρήσεις και τους καταναλωτές και εκσυγχρονισμός της βιομηχανικής βάσης

Κατευθυντήρια γραμμή 7: Αύξηση της συμμετοχής στην αγορά εργασίας και μείωση της διαρθρωτικής ανεργίας

Κατευθυντήρια γραμμή 8: Ανάπτυξη ειδικευμένου εργατικού δυναμικού που ανταποκρίνεται στις ανάγκες της αγοράς εργασίας, προώθηση της ποιότητας των θέσεων εργασίας και της δια βίου μάθησης

Κατευθυντήρια γραμμή 9: Βελτίωση των επιδόσεων των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης σε όλες τις βαθμίδες και αύξηση της συμμετοχής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση

Κατευθυντήρια γραμμή 10: Προώθηση της κοινωνικής ένταξης και καταπολέμηση της φτώχειας

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις πολιτικές απασχόλησης των κρατών μελών

Μέρος II των ολοκληρωμένων κατευθυντήριων γραμμών για την Ευρώπη 2020

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 148 παράγραφος 2,

την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου²,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής³,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών⁴,

τη γνώμη της επιτροπής απασχόλησης,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το άρθρο 145 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορίζει ότι τα κράτη μέλη και η Ένωση εργάζονται για την ανάπτυξη συντονισμένης στρατηγικής για την απασχόληση, και δη για να προάγουν τη δημιουργία εξειδικευμένου, εκπαιδευμένου και ευπροσάρμοστου εργατικού δυναμικού, και αγοράς εργασίας ανταποκρινόμενης στις εξελίξεις της οικονομίας, προκειμένου να επιτύχουν τους στόχους που ορίζονται στο άρθρο 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα κράτη μέλη, έχοντας υπόψη τις εθνικές πρακτικές που έχουν σχέση με τον τομέα των εργασιακών σχέσεων, θεωρούν την προώθηση της απασχόλησης ως θέμα κοινού ενδιαφέροντος και συντονίζουν τη σχετική δράση τους στα πλαίσια του Συμβουλίου, σύμφωνα με το άρθρο 148 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (2) Η Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση ορίζει στο άρθρο 3 παράγραφος 3 ότι η Ένωση καταπολεμά τον κοινωνικό αποκλεισμό και τις διακρίσεις και προωθεί την κοινωνική δικαιοσύνη και προστασία και ότι η Ένωση μπορεί να λαμβάνει πρωτοβουλίες για να διασφαλίζει το συντονισμό των κοινωνικών πολιτικών των κρατών μελών. Το άρθρο 9

² EE C [...] της [...], σ.[...].

³ EE C [...] της [...], σ.[...].

⁴ EE C [...] της [...], σ.[...].

της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης προβλέπει ότι κατά τον καθορισμό και την εφαρμογή των πολιτικών και των δράσεών της, η Ένωση συνεκτιμά τις απαιτήσεις που συνδέονται με τη διασφάλιση της κατάλληλης κοινωνικής προστασίας και με την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού.

- (3) Η συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης προβλέπει ότι το Συμβούλιο θεσπίζει κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση και γενικούς προσανατολισμούς των οικονομικών πολιτικών για την καθοδήγηση των κρατών μελών κατά την κατάρτιση των πολιτικών τους.
- (4) Η στρατηγική της Λισαβόνας, που δρομολογήθηκε το 2000, στηριζόταν στην αναγνώριση της ανάγκης της ΕΕ να αυξήσει την παραγωγικότητα και την ανταγωνιστικότητά της, ενισχύοντας συγχρόνως την κοινωνική συνοχή, για την αντιμετώπιση του παγκόσμιου ανταγωνισμού, της τεχνολογικής αλλαγής και της γήρανσης του πληθυσμού. Η στρατηγική της Λισαβόνας δρομολογήθηκε εκ νέου το 2005, μετά από ενδιάμεση επανεξέταση με την οποία δόθηκε μεγαλύτερη έμφαση στην ανάπτυξη και στη δημιουργία περισσότερων και καλύτερων θέσεων απασχόλησης.
- (5) Η στρατηγική της Λισαβόνας για την ανάπτυξη και την απασχόληση συνέβαλε στη δημιουργία συναίνεσης όσον αφορά τη γενική κατεύθυνση των οικονομικών πολιτικών και των πολιτικών απασχόλησης της ΕΕ. Βάσει της στρατηγικής αυτής, το Συμβούλιο θέσπισε το 2005⁵ και αναθεώρησε το 2008⁶ γενικούς προσανατολισμούς των οικονομικών πολιτικών και κατευθυντήριες γραμμές για τις πολιτικές απασχόλησης. Οι 24 κατευθυντήριες γραμμές έθεσαν τα θεμέλια για τα εθνικά προγράμματα μεταρρυθμίσεων, προσδιορίζοντας για την ΕΕ ως σύνολο τις βασικές προτεραιότητες όσον αφορά τις μεταρρυθμίσεις σε μακροοικονομικό και μικροοικονομικό επίπεδο καθώς και στις αγορές εργασίας. Ωστόσο, η εμπειρία έδειξε ότι οι κατευθυντήριες γραμμές δεν έθεσαν αρκετά σαφείς προτεραιότητες και ότι θα έπρεπε να υπάρχει ισχυρότερη σύνδεση μεταξύ τους. Αυτό περιόρισε τον αντίκτυπό τους στο σχεδιασμό των εθνικών πολιτικών.
- (6) Η χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση που άρχισε το 2008 οδήγησε σε σημαντικές απώλειες θέσεων απασχόλησης και μείωση της δυνητικής παραγωγής, με αποτέλεσμα τη δραματική επιδείνωση των δημόσιων οικονομικών. Ωστόσο, το ευρωπαϊκό σχέδιο για την ανάκαμψη της οικονομίας⁷ βοήθησε τα κράτη μέλη να αντιμετωπίσουν την κρίση, εν μέρει μέσω συντονισμένων δημοσιονομικών κινήτρων, ενώ το ευρώ παρέσχε μια σταθερή βάση για μακροοικονομική σταθερότητα. Συνεπώς, η κρίση έδειξε ότι ο συντονισμός των πολιτικών της Ένωσης μπορεί να αποφέρει σημαντικά αποτελέσματα εάν ενισχυθεί και καταστεί αποτελεσματικός. Η κρίση κατέδειξε επίσης τη στενή αλληλεξάρτηση των οικονομιών των κρατών μελών και των αγορών εργασίας.
- (7) Η Επιτροπή πρότεινε να καταρτιστεί μια νέα στρατηγική για την επόμενη δεκαετία, η στρατηγική για την Ευρώπη 2020⁸, που θα επιτρέψει στην ΕΕ να εξέλθει ισχυρότερη από την κρίση, και να στρέψει την οικονομία της προς μια έξυπνη, διατηρήσιμη και

⁵ COM(2005) 141

⁶ COM(2007) 803

⁷ COM(2009)615 της 19.11.2009.

⁸ COM(2010) 2020 της 3.3.2010.

χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη. Πέντε πρωταρχικοί στόχοι, που αναπτύσσονται στις αντίστοιχες κατευθυντήριες γραμμές, αποτελούν κοινούς στόχους που καθοδηγούν τις ενέργειες των κρατών μελών και της Ένωσης. Τα κράτη μέλη πρέπει να **καταβάλουν** κάθε δυνατή προσπάθεια για την επίτευξη των εθνικών στόχων και την εξάλειψη των **εμποδίων** που αναχαιτίζουν την ανάπτυξη.

- (8) Στο πλαίσιο συνολικών «στρατηγικών εξόδου» από την οικονομική κρίση, τα κράτη μέλη πρέπει να εφαρμόσουν φιλόδοξες μεταρρυθμίσεις για την εξασφάλιση της μακροοικονομικής σταθερότητας και της διατηρησιμότητας των δημόσιων οικονομικών, την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, τη μείωση των μακροοικονομικών ανισορροπιών και τη βελτίωση των επιδόσεων της αγοράς εργασίας. Τα δημοσιονομικά κίνητρα πρέπει να αρθούν και να συντονιστούν στο πλαίσιο του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης.
- (9) Στο πλαίσιο της στρατηγικής για την Ευρώπη 2020, τα κράτη μέλη πρέπει να εφαρμόσουν μεταρρυθμίσεις που στοχεύουν σε μια «έξυπνη ανάπτυξη», δηλαδή στην ανάπτυξη που στηρίζεται στη γνώση και την καινοτομία. Οι μεταρρυθμίσεις πρέπει να αποσκοπούν στη βελτίωση της ποιότητας της εκπαίδευσης, εξασφαλίζοντας την πρόσβαση στην εκπαίδευση για όλους, και στη βελτίωση των επιδόσεων της έρευνας και των επιχειρήσεων για την προώθηση της καινοτομίας και τη διάδοση των γνώσεων σε όλη την ΕΕ. Πρέπει να ενθαρρύνουν την επιχειρηματικότητα και να μετατρέψουν τις δημιουργικές ιδέες σε καινοτόμα προϊόντα, υπηρεσίες και διαδικασίες που μπορούν να δημιουργήσουν ανάπτυξη, ποιοτικές θέσεις απασχόλησης, εδαφική, οικονομική και κοινωνική συνοχή και να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικότερα τις ευρωπαϊκές και παγκόσμιες κοινωνικές προκλήσεις. Σε αυτό το πλαίσιο, καθοριστική σημασία έχει η πλήρης αξιοποίηση των τεχνολογιών πληροφοριών και επικοινωνιών.
- (10) Επίσης, τα κράτη μέλη, μέσω των προγραμμάτων μεταρρυθμίσεων, πρέπει να έχουν ως στόχο την επίτευξη «διατηρήσιμης ανάπτυξης». Διατηρήσιμη ανάπτυξη σημαίνει την οικοδόμηση μιας οικονομίας βιώσιμης και ανταγωνιστικής στην οποία οι πόροι χρησιμοποιούνται αποδοτικά, **δίκαιη** κατανομή του κόστους και των ωφελειών και αξιοποίηση του ηγετικού ρόλου της Ευρώπης στον αγώνα δρόμου για την ανάπτυξη νέων διαδικασιών και τεχνολογιών, συμπεριλαμβανομένων των πράσινων τεχνολογιών. Τα κράτη μέλη πρέπει να εφαρμόσουν τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και την αποτελεσματική χρήση των πόρων. Θα πρέπει επίσης να βελτιώσουν το επιχειρηματικό περιβάλλον, να προωθήσουν τη δημιουργία «πράσινων» θέσεων απασχόλησης και να εκσυγχρονίσουν τη βιομηχανική τους βάση.
- (11) Επίσης, τα προγράμματα μεταρρυθμίσεων των κρατών μελών, πρέπει να επιδιώκουν την επίτευξη μιας «ανάπτυξης χωρίς αποκλεισμούς». Ανάπτυξη χωρίς αποκλεισμούς σημαίνει την οικοδόμηση μιας συνεκτικής κοινωνίας η οποία παρέχει στους πολίτες τα μέσα να προβλέπουν και να διαχειρίζονται τις αλλαγές και, επομένως, να συμμετέχουν στην κοινωνία και στην οικονομία. Συνεπώς, οι μεταρρυθμίσεις των κρατών μελών πρέπει να διασφαλίζουν πρόσβαση και ευκαιρίες καθόλη τη διάρκεια του κύκλου ζωής, μειώνοντας έτσι τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό, με την κατάργηση των εμποδίων για τη συμμετοχή στην αγορά εργασίας, ιδίως για τις γυναίκες, τους εργαζόμενους μεγαλύτερης ηλικίας, τους νέους, τα άτομα με αναπηρία και τους νόμιμους μετανάστες. Θα πρέπει επίσης να διασφαλίζουν ότι τα οφέλη της οικονομικής ανάπτυξης φθάνουν σε όλους τους πολίτες και όλες τις περιφέρειες.

Συνεπώς, το βασικό μέλημα των προγραμμάτων μεταρρυθμίσεων των κρατών μελών πρέπει να είναι η εξασφάλιση της αποτελεσματικής λειτουργίας των αγορών εργασίας με την επένδυση σε επιτυχείς αναπροσανατολισμούς, την ανάπτυξη κατάλληλων δεξιοτήτων, τη βελτίωση της ποιότητας της εργασίας και την καταπολέμηση του κατακερματισμού, της διαρθρωτικής ανεργίας και της αεργίας, και συγχρόνως η εξασφάλιση μιας κατάλληλης, διατηρήσιμης κοινωνικής προστασίας και ενεργής ένταξης για τη μείωση της φτώχειας.

- (12) Οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις της ΕΕ και των κρατών μελών μπορούν να συμβάλουν αποτελεσματικά στην ανάπτυξη και τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης εάν ενισχύουν την ανταγωνιστικότητα της ΕΕ στην παγκόσμια οικονομία, διανοίγουν νέες ευκαιρίες για τους εξαγωγείς της Ευρώπης και εξασφαλίζουν ανταγωνιστική πρόσβαση σε εισαγωγές ζωτικής σημασίας. Συνεπώς, οι μεταρρυθμίσεις θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις επιπτώσεις τους στην εξωτερική ανταγωνιστικότητα για την τόνωση της ανάπτυξης στην Ευρώπη και της συμμετοχής σε ανοικτές και δίκαιες αγορές σε παγκόσμιο επίπεδο.
- (13) Η στρατηγική για την Ευρώπη 2020 πρέπει να συνοδεύεται από μια ολοκληρωμένη σειρά πολιτικών τις οποίες τα κράτη μέλη πρέπει να εφαρμόζουν πλήρως και με τον ίδιο ρυθμό, ώστε οι συντονισμένες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις να αποφέρουν τα αναμενόμενα θετικά δευτερογενή αποτελέσματα.
- (14) Ενώ οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται στα κράτη μέλη, η στρατηγική για την Ευρώπη 2020 θα πρέπει να εφαρμόζεται σε συνεργασία με όλες τις εθνικές, περιφερειακές και τοπικές αρχές, με τη στενή σύνδεση των κοινοβουλίων, καθώς και των κοινωνικών εταίρων και εκπροσώπων της κοινωνίας των πολιτών, οι οποίοι θα συμβάλουν στην εκπόνηση των εθνικών προγραμμάτων μεταρρυθμίσεων, στην εφαρμογή τους και στη γενικότερη προβολή της στρατηγικής.
- (15) Η στρατηγική για την Ευρώπη 2020 συνοδεύεται από μια μικρότερη σειρά κατευθυντήριων γραμμών, που αντικαθιστούν την προηγούμενη σειρά των 24 και αντιμετωπίζουν με συνεκτικό τρόπο την απασχόληση και τα γενικά θέματα οικονομικής πολιτικής. Οι κατευθυντήριες γραμμές για τις πολιτικές απασχόλησης των κρατών μελών, που περιλαμβάνονται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης, συνδέονται αναπόσπαστα με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις οικονομικές πολιτικές των κρατών μελών και της Ένωσης, που περιλαμβάνονται στο παράρτημα της σύστασης του Συμβουλίου [...] της [...]. Από κοινού, αποτελούν τις «ολοκληρωμένες κατευθυντήριες γραμμές για την Ευρώπη 2020».
- (16) Αυτές οι νέες ολοκληρωμένες κατευθυντήριες γραμμές αντανakλούν τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Παρέχουν ακριβή καθοδήγηση στα κράτη μέλη για τον προσδιορισμό των εθνικών προγραμμάτων μεταρρυθμίσεων και για την εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων, λαμβάνοντας υπόψη την αλληλεξάρτησή τους και την εναρμόνισή τους με το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές θα αποτελέσουν τη βάση για όλες τις ειδικές κατά χώρα συστάσεις που ενδέχεται να απευθυνθούν από το Συμβούλιο στα κράτη μέλη. Θα αποτελέσουν επίσης τη βάση για την κατάρτιση της κοινής έκθεσης για την απασχόληση που διαβιβάζεται ετησίως από την Συμβούλιο και την Επιτροπή στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

- (17) Παρά το γεγονός ότι πρέπει να καταρτίζονται κάθε χρόνο, αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές παραμένουν σε μεγάλο βαθμό αμετάβλητες μέχρι το 2014 ώστε να δοθεί ιδιαίτερο βάρος στην εφαρμογή τους.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι συνημμένες στο παράρτημα κατευθυντήριες γραμμές για τις πολιτικές απασχόλησης των κρατών μελών εγκρίνονται. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές αποτελούν μέρος των «ολοκληρωμένων κατευθυντήριων γραμμών για την Ευρώπη 2020».

Άρθρο 2

Οι κατευθυντήριες γραμμές που περιλαμβάνονται στο παράρτημα λαμβάνονται υπόψη στις πολιτικές απασχόλησης των κρατών μελών για τις οποίες υποβάλλονται εκθέσεις στα πλαίσια των εθνικών προγραμμάτων μεταρρυθμίσεων. Τα κράτη μέλη σχεδιάζουν προγράμματα μεταρρυθμίσεων τα οποία συνάδουν με τους στόχους που ορίζονται στις «ολοκληρωμένες κατευθυντήριες γραμμές για την Ευρώπη 2020».

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

*Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος*

Παράρτημα :
Κατευθυντήριες γραμμές για τις πολιτικές απασχόλησης των κρατών μελών

Κατευθυντήρια γραμμή 7: Αύξηση της συμμετοχής στην αγορά εργασίας και μείωση της διαρθρωτικής ανεργίας

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενσωματώσουν τις αρχές της ευελιξίας με ασφάλεια που εγκρίθηκαν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις πολιτικές τους για την αγορά εργασίας και να τις εφαρμόσουν, κάνοντας πλήρη χρήση της στήριξης του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, με στόχο την αύξηση της συμμετοχής στην αγορά εργασίας, την καταπολέμηση του κατακερματισμού, της αεργίας και της άνισης μεταχείρισης των φύλων, και ταυτόχρονα τη μείωση της διαρθρωτικής ανεργίας. Τα μέτρα για την τόνωση της ευελιξίας και της ασφάλειας θα πρέπει να είναι ισόρροπα και να αλληλοενισχύονται. Συνεπώς, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν ένα συνδυασμό ευέλικτων και αξιόπιστων συμβάσεων απασχόλησης, ενεργητικές πολιτικές για την αγορά εργασίας, αποτελεσματική δια βίου μάθηση, πολιτικές για την προώθηση της κινητικότητας του εργατικού δυναμικού και κατάλληλα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης ώστε να πραγματοποιείται με ασφάλεια η μετάβαση εργαζομένων σε άλλα επαγγέλματα, συνοδευόμενα από σαφή δικαιώματα και ευθύνες για τους ανέργους που αναζητούν ενεργά εργασία.

Τα κράτη μέλη πρέπει να επιταχύνουν τον κοινωνικό διάλογο και να καταπολεμήσουν τον κατακερματισμό της αγοράς με μέτρα για την αντιμετώπιση της προσωρινής και επισφαλούς απασχόλησης, της υποαπασχόλησης και της αδήλωτης εργασίας. Η επαγγελματική κινητικότητα θα πρέπει να επιβραβεύεται. Η ποιότητα των θέσεων εργασίας και των συνθηκών απασχόλησης θα πρέπει να αναβαθμιστούν με την καταπολέμηση των χαμηλών μισθών και την εξασφάλιση κατάλληλης κοινωνικής ασφάλισης ακόμη και για όσους εργάζονται με σταθερές συμβάσεις και για τους αυτοαπασχολούμενους. Οι υπηρεσίες απασχόλησης θα πρέπει να ενισχυθούν και να είναι ανοικτές για όλους, περιλαμβανομένων των νέων και εκείνων που απειλούνται με ανεργία, με εξατομικευμένες υπηρεσίες που θα παρέχονται σε εκείνους που είναι πιο απομακρυσμένοι από την αγορά εργασίας.

Για να τονωθεί η ανταγωνιστικότητα και να αυξηθούν τα επίπεδα συμμετοχής, ιδίως για τα άτομα χαμηλής ειδίκευσης, και σύμφωνα με την κατευθυντήρια γραμμή 2, τα κράτη μέλη πρέπει να επανεξετάσουν τα φορολογικά τους συστήματα και τα συστήματα παροχών, καθώς και την ικανότητα των δημοσίων υπηρεσιών να παρέχουν την αναγκαία στήριξη. Τα κράτη μέλη πρέπει να αυξήσουν τα επίπεδα συμμετοχής του εργατικού δυναμικού με πολιτικές για την προώθηση της παράτασης του επαγγελματικού βίου, της ισότητας των φύλων και των αποδοχών και την ενσωμάτωση στην αγορά εργασίας των νέων, των ατόμων με αναπηρία, των νόμιμων μεταναστών και άλλων ευάλωτων ομάδων. Οι πολιτικές για την εξισορρόπηση της εργασίας και της ιδιωτικής ζωής με την παροχή προσιτών φροντίδων και καινοτόμων λύσεων στην οργάνωση της εργασίας, θα πρέπει να στοχεύουν στην αύξηση των ποσοστών απασχόλησης, κυρίως των νέων, των εργαζόμενων μεγαλύτερης ηλικίας και των γυναικών, και ιδίως στη διατήρηση γυναικών υψηλής ειδίκευσης στον επιστημονικό και τεχνικό τομέα. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να προβούν στην άρση των εμποδίων για την είσοδο νεοεισερχόμενων στην αγορά εργασίας, να στηρίζουν τους αυτοαπασχολούμενους και τη δημιουργία θέσεων εργασίας σε τομείς όπως η πράσινη απασχόληση και η φροντίδα και να προωθούν την κοινωνική καινοτομία.

Ο πρωταρχικός στόχος της ΕΕ, στον οποίο θα βασιστούν τα κράτη μέλη για τον καθορισμό των εθνικών τους στόχων είναι, μέχρι το 2020, το ποσοστό απασχόλησης των γυναικών και των

ανδρών ηλικίας 20-64 ετών να φθάσει σε 75%, ιδίως με τη μεγαλύτερη συμμετοχή των νέων, των εργαζόμενων μεγαλύτερης ηλικίας και των εργαζομένων χαμηλής ειδίκευσης και την καλύτερη ενσωμάτωση των νόμιμων μεταναστών.

Κατευθυντήρια γραμμή 8: Ανάπτυξη ειδικευμένου εργατικού δυναμικού που ανταποκρίνεται στις ανάγκες της αγοράς, προώθηση της ποιότητας των θέσεων εργασίας και της δια βίου μάθησης

Τα κράτη μέλη πρέπει να προωθήσουν την παραγωγικότητα και την απασχολησιμότητα με την εξασφάλιση επαρκών γνώσεων και δεξιοτήτων που ανταποκρίνονται στη σημερινή και τη μελλοντική ζήτηση στην αγορά εργασίας. Η ποιοτική αρχική εκπαίδευση και η ελκυστική επαγγελματική κατάρτιση πρέπει να συμπληρώνονται με αποτελεσματικά κίνητρα για τη δια βίου μάθηση, δυνατότητες δεύτερων ευκαιριών, την εξασφάλιση σε κάθε ενήλικα της δυνατότητας να αναβαθμίσει τα προσόντα του και με στοχευμένες πολιτικές μετανάστευσης και ένταξης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να αναπτύξουν συστήματα για την αναγνώριση των ικανοτήτων που έχουν αποκτηθεί, να καταργήσουν τους φραγμούς στην επαγγελματική και γεωγραφική κινητικότητα των εργαζομένων, να προωθήσουν την απόκτηση πολυδύναμων δεξιοτήτων και τη δημιουργικότητα, και να εστιάσουν ιδιαίτερα τις προσπάθειές τους στη στήριξη των ατόμων με χαμηλής ειδίκευσης και στην απασχολησιμότητα των εργαζομένων μεγαλύτερης ηλικίας, αναβαθμίζοντας ταυτόχρονα την κατάρτιση, τις δεξιότητες και την πείρα των εργαζομένων υψηλής ειδίκευσης, περιλαμβανομένων των ερευνητών.

Σε συνεργασία με τους κοινωνικούς εταίρους και τις επιχειρήσεις, τα κράτη μέλη πρέπει να βελτιώσουν την πρόσβαση στην κατάρτιση, να ενισχύσουν την καθοδήγηση στον τομέα της εκπαίδευσης και της σταδιοδρομίας σε συνδυασμό με συστηματική παροχή πληροφοριών για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και ευκαιριών, την προώθηση της επιχειρηματικότητας και την καλύτερη πρόβλεψη των αναγκών σε δεξιότητες. Η επένδυση στην ανάπτυξη των ανθρωπίνων πόρων, την αναβάθμιση των δεξιοτήτων και τη συμμετοχή σε προγράμματα δια βίου μάθησης θα πρέπει να προωθηθούν μέσω της χρηματοδοτικής συμμετοχής κυβερνήσεων, ιδιωτών και εργοδοτών. Για τη στήριξη των νέων και ιδίως εκείνων που δεν εργάζονται, σπουδάζουν ή εκπαιδεύονται, τα κράτη μέλη, σε συνεργασία με τους κοινωνικούς εταίρους, θα πρέπει να θεσπίσουν προγράμματα που θα βοηθούν τους νέους αποφοίτους να βρουν μια πρώτη απασχόληση ή να προχωρήσουν σε άλλες σπουδές και να τους παρέχουν ευκαιρίες κατάρτισης, όπως προγράμματα μαθητείας, και να προβλέπουν άμεση παρέμβαση όταν οι νέοι καθίστανται άνεργοι. Η τακτική παρακολούθηση των επιδόσεων των πολιτικών αναβάθμισης των δεξιοτήτων και πρόληψης αναμένεται να συμβάλει στον εντοπισμό τομέων που πρέπει να βελτιωθούν και στην καλύτερη ανταπόκριση των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης στις ανάγκες της αγοράς εργασίας. Τα κράτη μέλη πρέπει να αξιοποιούν πλήρως τους πόρους της ΕΕ για τη στήριξη αυτών των στόχων.

Κατευθυντήρια γραμμή 9: Βελτίωση των επιδόσεων των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης σε όλες τις βαθμίδες και αύξηση της συμμετοχής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση

Για να εξασφαλιστεί η πρόσβαση στην ποιοτική εκπαίδευση και κατάρτιση για όλους και να βελτιωθούν τα αποτελέσματα της εκπαίδευσης, τα κράτη μέλη πρέπει να επενδύσουν αποτελεσματικά στα συστήματα εκπαίδευσης και κατάρτισης, ιδίως για την αναβάθμιση του επιπέδου δεξιοτήτων του εργατικού δυναμικού της ΕΕ, που θα του επιτρέψει να ανταποκρίνεται στις ταχέως μεταβαλλόμενες ανάγκες των σύγχρονων αγορών εργασίας. Οι ενέργειες θα πρέπει να καλύπτουν όλους τους τομείς (από την προσχολική και σχολική εκπαίδευση μέχρι την ανώτατη εκπαίδευση, την επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση,

καθώς και την κατάρτιση των ενηλίκων) και να λαμβάνουν επίσης υπόψη τη μάθηση σε ανεπίσημα και άτυπα πλαίσια. Οι μεταρρυθμίσεις θα πρέπει να αποσκοπούν στην απόκτηση των βασικών ικανοτήτων που χρειάζεται κάθε άτομο να επιτύχει στην οικονομία της γνώσης, ιδίως από απόψεως απασχολησιμότητας, περαιτέρω μάθησης ή δεξιοτήτων που αφορούν τις ΤΠΕ. Θα πρέπει να ληφθούν μέτρα για να εξασφαλιστεί ότι η μαθησιακή κινητικότητα των νέων και των εκπαιδευτικών θα αποτελεί πλέον κανόνα. Τα κράτη μέλη θα πρέπει μεριμνήσουν ώστε τα συστήματα εκπαίδευσης και κατάρτισής τους να γίνουν πιο ανοικτά και να ανταποκρίνονται καλύτερα στις υπάρχουσες ανάγκες, εφαρμόζοντας εθνικά πλαίσια πιστοποίησης που θα επιτρέπουν ευέλικτες μαθησιακές πορείες και αναπτύσσοντας εταιρικές σχέσεις μεταξύ του κόσμου της εκπαίδευσης και κατάρτισης και της εργασίας. Το επάγγελμα του εκπαιδευτικού λειτουργού θα πρέπει να γίνει πιο ελκυστικό. Η ανώτερη εκπαίδευση θα πρέπει να γίνει πιο ανοικτή σε μη παραδοσιακούς σπουδαστές και θα πρέπει να αυξηθεί η συμμετοχή στην τριτοβάθμια ή σε ισοδύναμη εκπαίδευση. Για να μειωθεί ο αριθμός των νέων χωρίς απασχόληση, εκπαίδευση ή κατάρτιση, τα κράτη μέλη πρέπει να λάβουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για την πρόληψη της πρόωρης εγκατάλειψης του σχολείου από τους μαθητές.

Ο πρωταρχικός στόχος της ΕΕ στον οποίο θα βασιστούν τα κράτη μέλη για τον καθορισμό των εθνικών τους στόχων είναι, μέχρι το 2020, να μειωθεί σε 10% το ποσοστό εγκατάλειψης του σχολείου, και συγχρόνως να αυξηθεί σε τουλάχιστον 40% το ποσοστό του πληθυσμού ηλικίας 30-34 ετών που έχει ολοκληρώσει τριτοβάθμια ή ισοδύναμη εκπαίδευση.

Κατευθυντήρια γραμμή 10: Προώθηση της κοινωνικής ένταξης και καταπολέμηση της φτώχειας

Οι προσπάθειες των κρατών μελών για τη μείωση της φτώχειας πρέπει να στοχεύουν στην προώθηση της πλήρους συμμετοχής στην κοινωνία και την οικονομία και στην επέκταση των ευκαιριών απασχόλησης, αξιοποιώντας πλήρως το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο. Οι προσπάθειες πρέπει επίσης να εστιαστούν στην εξασφάλιση ίσων ευκαιριών, όπως με την πρόσβαση σε προσιτές, διατηρήσιμες και υψηλής ποιότητας υπηρεσίες και δημόσιες υπηρεσίες (περιλαμβανομένων υπηρεσιών μέσω του Διαδικτύου, σύμφωνα με την κατευθυντήρια γραμμή 4) ιδίως στον τομέα της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν αποτελεσματικά μέτρα για την κατάργηση των διακρίσεων. Επίσης, για την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού, την παροχή δυνατοτήτων στους πολίτες και την προώθηση της συμμετοχής στην αγορά εργασίας, θα πρέπει να ενισχυθούν τα συστήματα κοινωνικής προστασίας, η δια βίου μάθηση και οι ενεργητικές πολιτικές ένταξης, ώστε να δημιουργηθούν ευκαιρίες σε διάφορα στάδια της ζωής των ατόμων και να προστατεύονται από τον κίνδυνο του αποκλεισμού. Τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης και συνταξιοδότησης θα πρέπει να εκσυγχρονιστούν ώστε να είναι σε θέση να παρέχουν επαρκή εισοδηματική στήριξη και πρόσβαση σε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη — εξασφαλίζοντας έτσι κοινωνική συνοχή — παραμένοντας συγχρόνως οικονομικά βιώσιμα. Τα συστήματα παροχών πρέπει να εστιαστούν στην εξασφάλιση εισοδηματικής ασφάλειας κατά τη διάρκεια περιόδων μετάβασης και στη μείωση της φτώχειας, ιδίως για τις ομάδες που διατρέχουν μεγαλύτερο κίνδυνο κοινωνικού αποκλεισμού, όπως οι μονογονεϊκές οικογένειες, οι μειονότητες, τα άτομα με αναπηρία, τα παιδιά και οι νέοι, οι ηλικιωμένοι, οι νόμιμοι μετανάστες και οι άστεγοι. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να προωθήσουν ενεργά την κοινωνική οικονομία και την κοινωνική καινοτομία για τη στήριξη των πλέον ευάλωτων ομάδων.

Ο πρωταρχικός στόχος της ΕΕ, στον οποίο θα βασιστούν τα κράτη μέλη για τον καθορισμό των εθνικών τους στόχων είναι να μειωθεί κατά 25% ο αριθμός των Ευρωπαίων που ζουν κάτω από τα εθνικά όρια φτώχειας, επιτρέποντας σε πάνω από 20 εκατ. άτομα να βγουν από τη φτώχεια.